

சிறுவர்

பாடுதெய்

19.4.97

கிண்ணம்: 8

எண்ணம்: 4

சிறுவர் இலக்கிய மாத சஞ்சிகை.
KINDERLITERARISCHES MAGAZIN

* யாமறந்த மொழிகளிலே
தமிழ் மொழிபோல்
இனிதாவதெங்கும் காணோம்
~கர்ரிரமணியாரதி~

அன்புச் சிறுவர் சிறுமியரே!!

‘தந்தை மகற்கு ஆற்றும் நன்றி அவையத்து
முந்தி இருப்பச் செயல்

என்பது	வள்ளுவர்
வாய்மொழி.	காண்பது
இதைக் கண்கூடாகக்	விழாக்களிலும்
மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.	பண்டிகைகளிலும் பங்கு பற்றித் உங்களின் தாய்மொழியான தமிழ்மொழியில் நீங்கள் பேசும் மேடைப் பேச்சுக்களும், பாடல்களும், பட்டிமன்றங்களும் தமிழ் அழிந்து விடுமோ என்ற சந்தேகத்தைத் தகர்த்து விட்டிருக்கின்றன. உங்களின் பெற்றோர்களின் ஊக்குவிப்பு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. கிட்டத்தட்ட ஐந்து ஆறு வருடங்களுக்கு முன்னர் நான் யார்வையாளராக இருந்து பார்த்தபோது கத்தமில்லாத உச்சரிப்புக்களுடன் கஷ்டப்பட்டுப் பேசிய சிறுவர் சிறுமியரைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

ஆனால் தற்போது அழகான உச்சரிப்புக்களுடன் கூடிய உங்களின் மேடைப்பேச்சுக்களும், பாடல்களும், மனதைத் தொடுகின்றன. தமிழ் உச்சரிப்பின் தரம் மகிழ்ச்சியைத் தந்தது. பேசுப் போட்டிக்கான விடயத்தை மனம் செய்து, தயார்ப்படுத்தி சொல்லிக் கொடுத்ததைக் கிளிப்பின்னளையைப் போல மேடைகளில் பேசிக் கைதட்டலையும் பெற்றுக் கொள்கிற்கன். ஆனால் என்ன

பேசினீர்கள்? எதைப் பற்றிப் பேசினீர்கள்? நீங்கள் பேசிய பேச்சின் உட்கருத்துக்கள், உள்ளடக்கிய விஷயங்கள் உங்களில் எத்தனை பேருக்குப் புரிந்திருக்கும்.

வயதுக்கு மீறிய வசன அடுக்குகளை உங்கள் மீது கமையாகத் தூக்கி வைப்பது போலத் தெரியவில்லையா? வயதுக்கு மீறிய கருத்துக்களைச் சிறியவராகிய நீங்கள் பெரியவர்களுக்குச் சொல்வது போலத் தெரிகின்றது. வசனங்களை இலகுவாக்கி, விளங்கி மனம் செய்தால் பேசும்போது கஷ்டம் இருக்காது. பேச்சுக்கள் கேட்பதற்கு இன்னும் சந்தோஷமாக இருக்கும். உங்களுக்கும் கலபமாக இருக்கும். ஒவ்வொரு சொல்லின் கருத்துக்களையும் தெரிந்து கொண்டு மனம் செய்தால் மேடையில் பேசும்போது கஷ்டம் இருக்காது. வசன உச்சரிப்பு அழகு பெறும். நீங்களும் உற்சாகமாகப் பேச முடியும். மேடையில் பேசும்போது தடங்கள் இல்லாமல் பேசலாம்.

ஆனாலும் பெரிய வசனங்களையும் மனம் செய்து நீங்கள் பேசுவதைக் கேட்கும்போது உங்களின் திறமையினை அறிய முடிகின்றது. உங்களின் ஆர்வத்தை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. மிகச் சிறந்த மேடைப்பேச்சாளர்களை எதிர்காலம் தமிழ்மொழிக்குத் தரும் என்பதில் ஜயமில்லை.

மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி இவன் தந்தை என்னோற்றான் கொல் எனும்சொல்.

-ஆசிரியை-

கவிதைப் பெண்ணே!

சின்னாளாய் இருந்தவேளை - என்
சிந்தனையில் முகிழ்த்தவளே
அந்நாளில் அனைவருக்கும்
அறிமுகம் செய்தவளே
பின்னாளில் உடன மறந்த - பழி
ஒன்றைப் பெற்றதனால்
இந்நாளில் எனை மறந்து
போசாது போனாயோ?

ஏறுகின்ற சபை எல்லாம்
ஏற்ற துணையாகி வந்தாய்
கூறுகின்ற பொருளில் எல்லாம்
குறையாது நின்றாயே!
ஊறுகின்ற ஊறணியாய்
உள்ளத்தில் இருந்தவளே
மாறுபட்ட பண்பு கண்டு
மனம் உடைந்து போனாயோ?
- சின்ன. இராஜேஸ்வரன் -

* ஆசிரியரின் ஞாபகார்த்தமாக அவர் எழுதிய கவிதை
ஒன்றைத் தந்திருக்கின்றோம்.*

கள்வன் யார்?

இரு வழிப்போக்கர்கள்
அடுத்த கிராமத்துக்கு
நடந்து போனார்கள்.
நீண்ட தூரம் நடந்து
களைத்து விட்டார்கள்.
அத்துடன் இருளத்
தொடங்கி விட்டது.
அவர்கள்
இரப்பொழுதைக்
கழிப்பதற்கு ஓரிடம்
தேடினார்கள். ஓரு
சத்திரத்தைக் கண்டார்கள்.
அங்கேயே அன்றிரவைக்
கழிக்க விரும்பினார்கள்.

அவர்கள் அங்கு சென்று முகம். கைகால் கழுவி
விட்டு கடவுளை வணங்கிவிட்டு இரவு உணவைச்
சாப்பிட்டார்கள். ஓரிடத்தில் படுத்து நித்திரை
செய்தார்கள். ஆழ்ந்த நித்திரையின் போது ஒருவர்
அணிந்திருந்த இடப்பக்கத்தோடு களவு போய்
விட்டது. அவர் மற்றவரைத் தட்டி எழுப்பி, “நீ. என்
எனது தோட்டைத் திருடினாய்?“ என்று கேட்டார்.
அதற்கு மற்றவர் “நான் திருடினேனா“ என்றார்.

இதனால் இருவருக்கும் இடையே வாக்குவாதம் உண்டானது.

இருவரின் சத்தத்தினாலும் உறங்கிக் கொண்டிருந்த எல்லோரும் எழுந்து விட்டனர். அவர்களுள் இருந்த வயோதிபர் தோட்டை இழந்தவரிடம், “இவ்வுரில் மரியாதைராமன் என்றொருவர் இருக்கிறார். அவர் வழக்குகளை விசாரித்து நீதியாகத் தீர்ப்புச் சொல்வதில் வஸ்லவர். அவரிடம் சொன்னால் கள்ளன் யார் என்று கண்டு பிடித்துச் சொல்லி விடுவார். எதற்கும் கவலை வேண்டாம். இப்பொழுது படுத்து நித்திரை செய்யுங்கள்” என்று கூறினார்.

அடுத்த நாள் காலை இருவரும் மரியாதைராமனிடம் சென்றார்கள். களவு கொடுத்தவர் தன் முறைப்பாட்டை அவரிடம் கூறினார். இருவரின் முறைப்பாட்டையும் கேட்ட மரியாதைராமன் சத்திரத்தில் எப்படிப் படுத்தீர்களோ அப்படியே படுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்றார். அப்படியே இருவரும் படுத்துக் கொண்டனர். களவு எடுத்தவன் இடக்காதைக் கீழே வைத்துக் கொண்டு படுத்தான். மற்றவர் இடக்காது மேலே தெரியும்படி படுத்துக் கொண்டார்.

இதைப் பார்த்ததும் மரியாதைராமனுக்கு எல்லாம் விளங்கி விட்டது. களவெடுத்தவனைக் கூப்பிட்டு, “நீ

தான் களவெடுத்திருக்கின்றாய்! காரணம் நீ உனது இடக்காதை மறைத்துக் கொண்டு படுத்திருக்கின்றாய். நீ மற்றவரின் தோட்டைக் கழற்றுவது கலபம். நீ அவனுடைய தோட்டைக் களவெடுத்து விட்டாய்... என்று சூறி அவனிடம் இருந்த தோட்டை வாங்கிக்கொடுத்து விட்டார்.

களவெடுத்தவனுக்கு இருபத்துநான்கு அடிகளும் ஆறுமாதச் சிறைத்தண்டனையும் கிடைத்தது. களவெடுத்தவன் பொய் சொன்னாலும் பொருந்தச் சொல்ல வேண்டும் என்பது எனக்குத் தெரியாமல் போயிற்றே என்று கவலைப் பட்டான்.
(பழந்தமிழ் இலக்கியம் என்னும் நாலில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது.)

-நிர்மலா பரமசிவம்.

மனத்தில் தோன்றும் உறுதிகளும்,
மகிழ்ச்சியான செயல்களும் வாழ்க்கையில்
பிடிப்பைக் கொடுக்கும்.

நிகழ்காலச் சம்பவங்கள் இறந்தகாலமாகும்
போது சரித்திரமாகின்றன. இன்றைய
மனிதனின் செயல்களின் வெற்றி
தோல்விகளின் விளைவுகளின் சரி பிழைகளை
எதிர்காலமே எடுத்துச் சொல்லும்.

சொற்களைக் கண்டு பிடியுங்கள்

சி	று	வ	ர்	க	ள்	ற	கு	ட	ப
ஞு	ம	ண்	வெ	ட்	டி	வ	ங்	கி	ஞு
வ	ர்	ண	ம்	த	ம	ம்	ச	ரா	சா
ரூ	பு	த்	த	ன்	தி	ழு	தி	ம	ய
மா	ப்	து	ரூ	ப	ப்	ப	ட	ம்	த்
ன	இ	ப்	தி	க	பு	ம்	ர	ய	து
ம்	த	ழு	இ	ட்	து	ன	சி	மி	த்
ம	டி	ச்	ச	இ	லா	து	கை	ம்	பா
ம்	ட்	சி	ன்	ன	ம்	மா	க்	ர	ப்
சி	வ	ன்	வ	த	லா	ல்	பொறி	ச	

முடிவு திகதி: 10.06.97

நாம் முதலில் மனிதனாக வாழுக் கற்றுக் கொள்வோம்..அதன் பின்னரே நாட்டின் பிரசையாக வாழ முடியும்.

சிந்தனை இல்லாத படிப்பு, படிப்பு இல்லாத சிந்தனை, இரண்டுமே நடைமுறை வாழ்வுக்கு உதவி செய்யாது.

குடைகள்

வெயிலானாலென்ன
 மழையானாலென்ன பல
 வர்ணங்களில், பலவிதமாக
 சொதிக்கேற்றவாறு இன்று
 குடைகளைப் பாலிக்கின்றோம்.
 இந்தக் குடைகளின்
 வரலாற்றைச் சிறிது
 அறிவோமா?

அரசர்கள் அரசசபையில்
 இருக்கும்போது அவர்களின் தலைக்கு மேலே குடை
 பிடித்துக் கொண்டு சேவகர்கள் நிற்பார்கள். இதற்குச்
 செங்கொற்றக்குடை என்று பெயர். கோயில்களில் கவாயி
 னர்வாண்களில் டட்டுத் துணியாலான, மணிகள், சரிகைகள்
 ஆகியவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்ட குடைகளைக்
 காண்கிறோம். பெரும் செல்வந்தர்கள், அவர்கள் வீட்டுப்
 பேண்கள், சீமாட்டிகள் போன்றவர்கள் தம் கொரவத்தை
 மேம்படுத்திக் காட்டுவதற்காக, வேலைக்காரர்களை வைத்துத்
 தங்களுக்குக் குடை பிடிப்பிந்தனர். இதுவே பழைய
 காலத்தில் இருந்து வந்த சம்பிரதாயமாகும்.

11ம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பு திமிங்கிலத்தின் எலும்புகளால்
 செய்யப்பட்டு, திமிங்கிலத்தின் தோலை மேலே வைத்துத்

தைத்துப் பயன்படுத்தினார்கள். மேலை நாட்டுப் பெண்கள் தங்கள் முடி அலங்காரம் கொடாமல் இருப்பதற்காகக் குடையைப் பாவித்தார்கள். இதே கால கட்டத்தில் எங்கள் நாடுகளில் ஒலைகளைக் கொண்டு செய்யப்பட்ட குடைகள் சராசரி மனிதர்களால் பாவிக்கப்பட்டு வந்தன. 16ம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்பே சாதாரண துணியால் செய்த குடைகள் வர ஆரம்பித்தன.

ஜோன்ஸ் ஹான்வே என்பவர் தனக்கென்று குடையோன்றை உருவாக்கினார். அவர் குடை மிடத்துச் செல்வதைப் பார்த்த மக்கள் அவரைக் கேலி செய்தனர். ஆனால் அவர் குடை மிடப்பதை விடவில்லை. கேலி செய்த மக்கள் நாளைடுவில் குடையின் உபயோகத்தை அறிந்து கொண்டனர். அவரைப் பின்பற்றிக் குடை மிடக்கும் வழக்கத்தைக் கொண்டு வந்தனர்.

18ம் நூற்றாண்டளவில் பிரத்தானியர்களின் உணவுகங்களில், சாப்பிட்டு விட்டுச் செல்லும்போது மழு வந்து விட்டால் குடைகளை வாடகைக்குக் கொடுத்தார்கள். கிபி 1910ம் ஆண்டின் பின்தான் இன்று நாம் கானும் குடைகள் வரத் தொடங்கின. இன்று எத்தனை ரக்குகுடைகள் வழக்கத்துக்கு வந்து விட்டன. பென்னம் பெரிய குடைகளில் இருந்து, கைக்குள் அடிஞ்கும் சிறிய குடைகள், நான்காக மிடத்துக் கைகளுக்குள் (கைப்பைக்குள்) வைத்துச் செல்லும் குடைகள்வரை வந்து விட்டன. இன்று குடைகளைப் பாவிக்காத மனிதனே இல்லை எனவாம்.

காணாமல் போன சிறுமிகள்

ஓமலூர் என்னோரு கிராமம் அந்தக் கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் எல்லோரும் அந்தப் பண்ணைக்காரணிடம் வேலை பார்த்து வந்தனர். அவ்யூரில் ஒரு வயதான கிழவி இருந்தாள். அவள் வேலை பார்க்கும் வேலையாட்கள் எல்லோருக்கும் உணவும், தேனீரும் கொடுத்துச் சம்பாதித்து வந்தாள். அவள் தனியாகவே வசித்து வந்தாள். ஆனாலும் அவ்வளவு வேலையாட்களுக்கும் எப்படிச் சமைத்துப் போடுகிறாள் என்பது எல்லோருக்கும் ஆச்சரியமாக இருக்கும்.

அவனுக்கு உதவியாக யாரும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. “இரும்பு போல உடம்பிருக்கும் போது ஆனாதவி எனக்குத் தேவையில்லை” என்று கிழவி பெருமையிடத்துக் கொள்ளுவாள். வயதாகியும் அவள் செய்யும் வேலையைப் பார்த்துப் பண்ணைக்காரன், கிழவியை முன்னுதாரணமாகக் காட்டியே வேலை வாங்குவான். அந்த வேளாகளில் கிழவி லேசாகச் சிரித்துக் கொள்ளுவாள்.

ஒருமுறை வேலை செய்யும் ஆட்களில் சிலருக்கு, கிராமத்தில் பரவி வந்த நோய் தொற்றிக் கொண்டது. இதனால் பக்கத்து ஊரில் இருந்து வேலைக்கு ஆட்கள் வந்தனர். சோமன் என்னும் பெயருள்ள வேலையானும் அவர்களுள் ஒருவன். அவன் கிழவியைப் பார்த்ததும் திகைத்து விட்டான். அவள் தங்களின் ஊரில் வசித்த மந்திரக்காரி என்பதையும் கண்டான். அவளின் கொடுமைகளைத் தாங்க முடியாது கிராமத்தார் விரட்டியபோது கிராமத்தில் இருந்த இளம் பெண்களைத் தன் மந்திர சக்தியால் மறைத்து விட்டாள். இன்றும் அந்தப் பெண்கள் எங்கே என்று தெரியாமல் அவன் கிராமத்தவர் படும் வேதனை அவனுக்குத்தான் தெரியும்.

கிழவி   தனியாக   வாழ்வதும் ,
 கிராமத்தில்   வேலை   செய்பவர்களுக்குத்
 தனித்தே   உணவு   கொண்டு   வருவதும்
 அவனுக்குச் சந்தேகத்தை   உண்டு   பண்ணியது.
 ஒரு   நாளிரவு   அவன்   கிழவி   இருக்கும்
 குடிசைப்   பக்கம்   சென்றான்.   அங்கே   அவன்
 கண்ட   காட்சி   அவனைத்   திகைக்க   வைத்தது.
 அவனுடைய   கிராமத்து   இளம்பெண்களை
 அடித்து   வேலை   வாங்கிக்   கொண்டிருந்தாள்
 கிழவி.   அழுதமுது   கொண்டே   சமையல்
 வேலைகளில்   அந்தப்   பெண்கள்   ஈடுபட்டுக்
 கொண்டிருந்தனர்.   வேலை   முடிந்ததும்
 தன்னிடம்   இருந்த   தடியால்   ஒவ்வொருவர்
 தலையிலும்   தட்டியதும்.   அவர்கள்   எலிகளாக
 மாறி   ஒடி   ஒளிந்து   கொண்டனர்.

விஷயத்தை   ஊகித்துக்   கொள்ளச்
 சோமனுக்கு   நேரமாகவில்லை.   எப்படியாவது
 தன்   கிராமத்துப்   பெண்களைக்   காப்பாற்ற
 எண்ணினான்.   மற்றவர்களைக்   கூட்டிக்
 காரியத்தைச்   சாதிப்பது   கஷ்டத்தைத்   தரும்
 என்பதையும்   புரிந்து   கொண்டான்.   தானே
 எப்படியாவது   காரியத்தைச்   சாதிக்க
 எண்ணினான்.   ஒரு   நாளிரவு   கிழவியின்
 குடிலின்   பின்புறம்   ஒளிந்து   கொண்டான்.   கிழவி

எல்லாப் பெண்களையும் கொண்டு வேலை செய்வித்துக் கொண்டாள்.

அதிகாலை நேரம் வந்தது. கிழவி காலைக்கடன்களை முடிக்க ஆற்றங்கரைக்குச் சென்று திரும்பினாள். கையில்வைத்திருந்த தழியை சுவரில் சாய்த்து விட்டுக் கதவைத் திறந்து கொண்டிருந்தாள். இதுதான் சமயம் என்று மந்திரத்தழியைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டான் சோமன். தழியால் கிழவியைத் தொட்டான். கிழவி உடனேயே கறுப்பு நிற எலியாக மாறி விட்டாள். அவசர அவசரமாகத் தன் கிராமத்துப் பெண்களை அழைத்துக் கொண்டு கிராமத்துக்கே சென்று விட்டான்.

அடுத்த நாட்காலை வேலையாட்கள் உணவு கொண்டு வரும் கிழவியைக் காணாது திகைத்தனர். அவள் வசித்த குடிசைக்குச் சென்றபோது அங்கு சமைத்த உணவு மட்டுமே கண்டனர். கூடவே அங்கும் இங்கும் அலைந்து கொண்டிருந்த கறுப்பு எலியையும் கண்டனர். ஆனால் கிழவியை மட்டும் அவர்கள் காணவேயில்லை.

மனதில் தெளிவு இருந்தால் துன்பங்கள் ஏற்படுவதில்லை.

இளமைப் பெயர்கள்

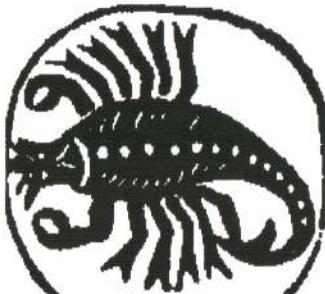
பொதுவாக   மனிதர்கள்,   விலங்குகள்,
 தாவரங்கள்   எல்லாவற்றிற்கும்   இளமைப்
 பெயர்கள் உண்டு.

இளமைப் பெயர்கள்:

குழந்தை	..... மனிதன்
கன்று	.....மாடு, யானை, மான்,
	எருமை
குட்டி	.....நாய், சிங்கம், ஆடு, புலி, கரடி,குதிரை, கழுதை, குரங்கு, பன்றி, பாம்பு, வெளவால்
பிள்ளை	..... அணில், கீரி
குஞ்சு	..... பறவை, பல்லி, ஒணான்,எலி

பிள்ளை	..... தென்னை
வடலி	..... பனை
கன்று	..... மாமரம், பலாமரம்
நாற்று	..... நெல், மிளகாய், வெண்டை, கத்தரி
குட்டி	..... வாழை -மகிழினி பரமசிவம்-

தேனும் நபிபெருமானும்

ஒருநாள் நபிபெருமான் ஆற்றங்கரையோரமாக நடந்து வந்து கொண்டிருந்தார். ஆற்றுக்குள் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்த தேளைக் கண்டார். தேளைக் காப்பாற்ற எண்ணம் கொண்டு தன் கையால் அதனைப் பிடிக்க முயன்றார். தேவோ தன்னைக் காப்பாற்ற அவர் வருகின்றார் என்று நினைக்காமல், நபிபெருமானின் கையைத் தன் விழக் கொடுக்கால் தீண்டி விட்டது. தனக்கு ஏற்பட்ட வலியையும் பொருட்படுத்தாமல் மற்றக் கையினால் தேளைக் காப்பாற்றினார் பெருமானார்.

அப்போது அவரையே பார்த்துக் கொண்டு நின்ற வழிப்போக்கர் ஒருவர் அவரிடம், “ ஐயா, தேளின் தன்மையை அறியாமலா, அதைக் காப்பாற்ற எண்ணின்றகள்? அது உங்களிடம் தன் கெட்ட தன்மையைக் காட்டி விட்டதே!” என்று பரிதாபப் பட்டார். அப்போது நபிகள்

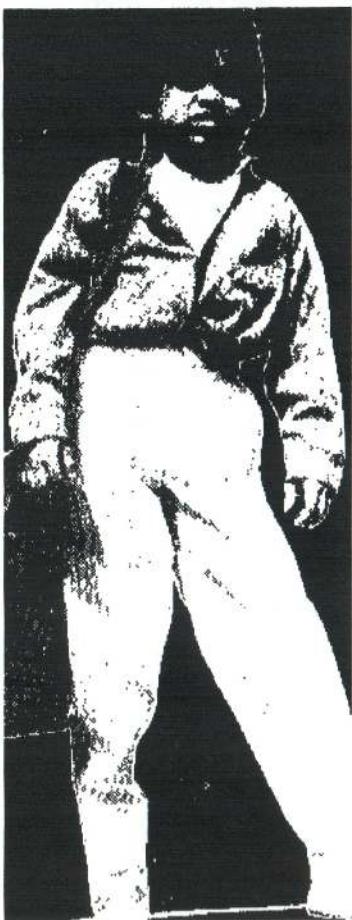
வழிப்போக்கரிடம்,
இருந்த கெட்ட
விரும்பாத போது மனிதனாகிய நான் என்
நல்ல குணத்தை ஏன் மாற்றிக் கொள்ள
வேண்டும்” என்று பதில் கூறினார்.

ஓ

சிறவர் அழுதம் சுஞ்சிகை தனது ஏழவது
ஆண்டை நிறைவு செய்து கொள்கிறது.
இதன் அக்கதாரர்களுக்கும், போட்டிகளில்
கலந்து கொண்டு வருபவர்களுக்கும், இதன்
வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்டு
ஊக்குவிப்பவர்களுக்கும் எது நன்றியுடன்
கூடிய புதுவருட வருத்தக்களைத்
தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம். சிறவர்
அழுதத் தந்தை அமரர்
சின்ன.இராஜேஸ்வரனின் ஞபகாரத்தப்
அன்பளிப்பு, தொடர்ந்து அக்கங்களைத்
தருபவர்களுக்கும், போட்டிகளில் பங்கு
பற்றுபவர்களுக்கும் நன்றியுடன்
வழங்குகின்றோம்.

நன்றிகளுடன்,
அச்சியை

குழந்தை நடசத்துரம்

புதுடில்லியில்   புகையிரத
 நிலையத்துக்கு   அருகில்
 ஏராளமான
 ஏழைக்குடும்பங்களின்
 வாழ்க்கை   ஒடிக்
 கொண்டிருக்கின்றது.
 இவர்களுள்   ஜெயலால்
 என்பவரது குடும்பமும் ஒன்று.
 பதினொரு   பிள்ளைகளின்
 தந்தை   அவர்.   பெண்களில்
 நால்வர்   திருமணமாகி
 இருந்தபோதும்,   ஒன்றாகத்
 தான்   வந்தார்கள்.
 குடும்பம்   எப்படி
 நகர்ந்திருக்கும்?

படிப்பறிவில்லாத   குடும்பம்.
 ஜெயலாலின்   மனைவி மட்டும்
 வீட்டு   வேலையில் ஈடுபடுவாள்.
 எல்லோரும்   கூலிவேலை
 செய்வார்கள்.   உழைக்கும்   பணம்   உடனுக்குடன்
 செலவாகி   விடும்.   சேமிப்பு   என்ற   பேச்சுக்கே
 இடமில்லை.   சுற்றியுள்ள   ஏழைகளுக்கெல்லாம்

மாதத்தில் ஒருநாள் கொண்டாட்டம். சிறுகச் சிறுகச் சம்பாதித்து, தொகைப்பணத்தில் வீடியோ டெக்கில் படம் பார்த்துக் கொள்வார்கள். இதைத் தவிர வேறு பொழுதுபோக்கு எதுவும் இல்லை.

கடைகளுக்குப் பொம்மை செய்து கொடுப்பது தான் ஜெயலாலின் குடும்பத்தினரின் வேலை. இளையவனான ராஜ் மட்டும் புதுடில்லி நகரத்துத் தெருவில் அமர்ந்து அங்கு போவோர் வருவோரின் காலைப் பிடித்து, அவர்களின் செருப்பு, சப்பாத்துகளுக்குப் பொலிஷ் போட்டு விடுவான். அவர்கள் கொடுக்கும் கூலியை வாங்கிக் கொள்வான். அங்கு வந்து செல்பவர்கள் கூடுதலாக வெளிமாநிலத்தவர்களும், வெளிநாட்டவரும் தான். இதனால் கூலி அதிகமாகக் கிடைக்கும்.

சுரேஷ்வர்மா என்பவர் அழுக்கேறிய சப்பாத்தோடு நடந்து வந்து கொண்டிருந்தார். அப்போது, சார், உங்கள் ஷாவைப் பாருங்கள். என்னளவு அழுக்காக இருக்கிறது. பொலிஷ் பண்ணி விடுகிறேன். வாருங்கள் என்று அழைத்தான். குரலைக் கேட்டுத் திரும்பிய சுரேஷ்வர்மா, அவனைக் கூர்ந்து நோக்கினார். பின் அவனை என்னுடன் ஒருதரம் வருகிறாயா? என்று கேட்டார். அவனும் அவரோடு சென்றான்.

அவனை அழைத்துக் கொண்டு ஜந்து நட்சத்திர பேட்டலுக்கு அழைத்துச் சென்றார். அங்கு அமெரிக்கத் திரைப்படத் தயாரிப்பாளரான பெர்னாண்டோ பர்தோலாசியின் முன் நிறுத்தினார். பல ஆஸ்கார் விருதுகளைப் பெற்ற படத் தயாரிப்பாளர் அவர். புத்தரின் போதனைகளில் ஈடுபாடு கொண்ட அவர் ஸமா சிறுவனை வைத்துப் படம் எடுப்பதற்காக ஒரு சிறுவனைத் தேடிக் கொண்டிருந்தார்.

அவனுடைய பேச்சிலும் அங்க அசைவுகளிலும் அவருக்கு நம்பிக்கை உண்டானது. தன் படத்திற்காக அவனைத் தேர்ந்தெடுத்தார். பத்து வயது நிரம்பியும் பள்ளி செல்லாத ராஜா படத்தின் கதாநாயகன் ஆனான். 'விட்டில் புத்தர்' படத்தின் மூலம் அதிஷ்டம் அவனைச் சுந்திக்கியது. 15 ஆயிரம் டொலர் பணம் அவனுடைய பெயரில் வங்கியில் போடப்பட்டது. இன்று அவனது குடும்பம் மிகவும் வசதியான குடும்பமாகி விட்டது.

இல்லாததை இல்லை என்று சொல்வதில் பிரச்சனை ஏதும் இல்லை. ஆனால் இருந்தும் இல்லை என்று சொல்பவர்களுக்கு அமைதி கிட்டுவதில்லை.

புகழை நாங்களே தேடிச் சென்றால் அது போதையைத் தந்து விடும்.

கூட்டுத்தி

தாமோதரம் என்பவர் ஒரு நாட்டின் முதல் மந்திரியாக இருந்தார். அவருக்குக் காரியதற்சியாக மாணிக்கம் என்பவர் இருந்தார். தாமோதரம் மாணிக்கத்திடம் மிகவும் மதிப்பும், நம்பிக்கையும் வைத்திருந்தார். தனக்கிருக்கும் கொரவத்திலேயே அவரையும் வைத்திருந்தார். ஆனால் மாணிக்கமோ தாமோதரத்திடம் நட்பாக நடித்தாரே தவிர குரோதம் கொண்டிருந்தார்.

தாமோதரத்தை மந்திரிப் பதவியில் இருந்து விலக்குவதற்கு மாணிக்கத்தால் முடியவில்லை. இதனால் அவரைக் கொல்லுவதற்குப் பரஞ்சோதி என்னும் சூழ்ச்சிக்காரன் ஒருவனை டானான். பரஞ்சோதி மாணிக்கத்திடம் ஒருநாள் வந்தான். ஒரு பதக்கத்தை அவனிடம் கொடுத்தான். இதை எப்படியாவது அமைச்சரிடம் சேர்ப்பித்து விடுங்கள். கோடை வெயில் சூட்டில் இது வெடிக்கும். அமைச்சர் இறந்து விழுவார் என்றான்.

மாணிக்கமும் பதக்கத்தைச் சங்கிலி ஒன்றில் மாட்டி எடுத்துக் கொண்டு மந்திரியிடம் சென்றார். முதல்மந்திரியாரே, இந்தப் பதக்கத்தை உங்களுக்கு அன்பளிப்பாகத் தருகிறேன். உங்களுக்கு ஆபத்து வராமல் இது காப்பாற்றும். என்னென்பர் ஒருவர் இதை என்னிடம் தந்தார். எனக்கொதற்கு? உங்களுக்கு உதவியாய்

**இருக்கும்“ என்று
கூற்கொண்டு மந்திரியின்
கழுத்தில் அணிவித்தார்.**

தாமோதரம் மாணிக்கம் தன்னில் அக்கறை கொண்டிருப்பதை அறிந்து மிகவும் மகிழ்ச்சி கொண்டார். ஆனாலும் அவரது நண்பர் அவருக்காகத் தானே கொடுத்திருப்பார். அதை நான் அணிந்திருக்கிறேனே! என்று அடிக்கடி மனதில் நினைத்துக் கொண்டார். ஒருநாள் மத்தியான வெயிலில் இருவரும் கதைத்துக் கொண்டு மேல்மாடியில் நின்றார்கள்.

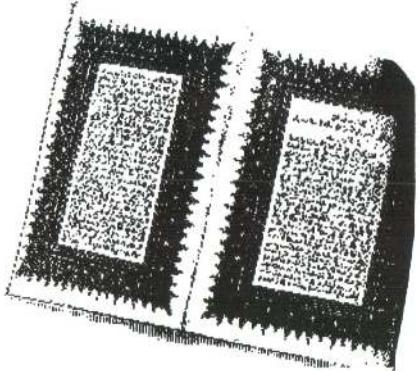
அந்தவேவளையில் தாதோதரம் தன் கழுத்திலிருந்த சங்கிலியைக் கழற்றி மாணிக்கத்தின் கைக்குள் திணித்தார். வெயிலின் குடு பட்ட பதக்கம் வெடித்துச் சிதறியவேவளையில் இருவரும் அவ்விடத்தை விட்டு விலகி விட்டனர். மந்திர மாணிக்கத்தை அனைத்துக் கொண்டே, “மாணிக்கம், நல்லவேவள ஆண்டவன் நம் பக்கம் இருந்து விட்டான். இல்லாவிட்டால் நாம் இருவரும் தப்பி இருக்க முடியாது. உமது நண்பர் உமக்கே சதி செய்து விட்டாரே! நல்லவேவள உம்மைக் கொன்றபழி என்னைச் சேர்ந்திருக்கும். ஒரு நல்ல உதவியாளனை நான் இழந்திருப்பேனே” என்று கூறி மாணிக்கத்தை அனைத்துக் கொண்டார்.

மாணிக்கம் எதையுமே சொல்ல முடியாமல் திகைத்து நின்றார்.

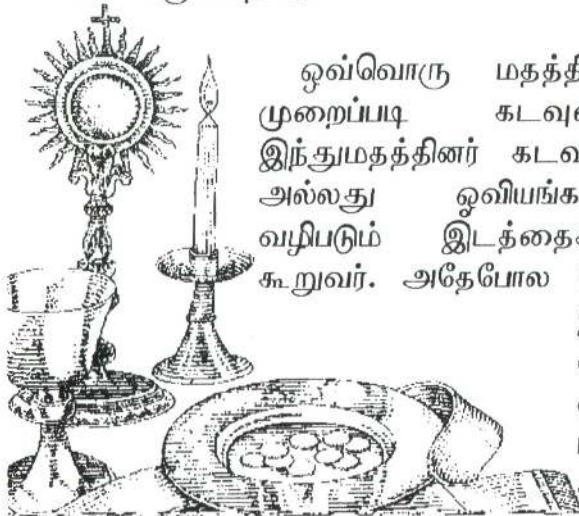
-பாமினி அருள்வரதன்-

மதங்கள்

இலங்கையில்   நான்கு
 விதமான   மதங்கள்
 இருக்கின்றன.
 அவை
 இந்துமதம்,   பெளத்தமதம்,
 இஸ்லாம்மதம்,
 கத்தோலிக்கமதம்   என்பனவாகும்.   அதில்   நாம்   இந்து
 மதத்தைச்   சேர்ந்தவர்கள்.

இந்துமதத்தினர்   சிவபெருமான்,   உமாதேவியார்,
 பிள்ளையார்,   முருகன்,   சரஸ்வதி,   இலக்குமி,   துர்க்கை
 ஆகிய   கடவுள்களைக்   கூடுதலாக   வணங்குகின்றனர்.
 பெளத்தமதத்தினர்   புத்தரையும்,   இஸ்லாமியர்
 அல்லாஹையும்,   கத்தோலிக்கர்   இயேசு   பெருமானையும்
 வணங்குகின்றனர்.

ஓவ்வொரு   மதத்தினரும்,   தத்தம்   மத
 முறைப்படி   கடவுளைப்   பூசிப்பார்கள்.
 இந்துமதத்தினர்   கடவுளைச்   சிலையாகவோ,
 அல்லது   ஓலியங்களாகவோ   வைத்து
 வழிபடும்   இடத்தைக்   கோயில்   என்று
 கூறுவர்.   அதேபோல   பெளத்தர்கள்   வழிபடும்
 இடத்தைப்   விகாரை
 என்றும்,   இஸ்லாமியர்
 வழிபடும்   இடத்தைப்
 பள்ளிவாசல்   என்றும்,
 கத்தோலிக்கர்

வழிபடும் இடத்தைத் தேவாலயம் என்றும் அழைப்பார்கள்.

இந்துக்கள் குளித்து முழுகி சுத்தமான உடை அணிந்து கோவிலுக்குச் செல்வார்கள். அவர்கள் கோவிலுக்குள் பாதனி அணிந்து செல்ல மாட்டார்கள். கால்களைக் கழுவிய பின்னரே கோவிலுக்குள் செல்வார்கள். உள்ளே சென்று கடவுள்களை வழிபடுவார்கள். கோவிலில் பூஜை செய்பவர் பலவித மந்திரங்களைச் சொல்லிப் பூஜை செய்வார். உடம்பில் பூனூல் அணிந்திருப்பர்.

இறைவனை வழிபடுவதில் ஆண்பெண் இருபாலாருக்கும் வித்தியாசம் உண்டு. ஆண்கள் அட்டாங்க நமஸ்காரமும், பெண்கள் பஞ்சாங்க நமஸ்காரமும் என்று வழிபடுவார்கள். கிட்டத்தட்டப் பெளத்தர்களும் இந்த முறையிலேயே வழிபடுவார்கள். பெளத்தக் கோவில் பூஜை செய்பவர்கள் காவி உடை தரித்துத் தலைமயிரை மெட்டையாக வழித்திருப்பார்கள்.

இஸ்லாமியர்
பள்ளிவாசல்களுக்குச் சென்று
அமைதியாகத் தொழுவார்கள்.
தொழுகைக்கு எல்லா ஆண்களும்
செல்வார்கள். பெண்கள்
செல்வதில்லை. அவர்கள்
முழங்காவில் இருந்து கொண்டு
தலையைத் தரையில் முட்டி
வணங்குவார்கள். கத்தோலிக்கர்கள்

பாதணியுடன்   கோயிலுக்குள்
 செல்லுவார்கள். உள்ளே சென்று
 அமைதியுடன்   பூஜையில்
 கலந்து   கொள்வார்கள்.
 குருவானவர்   கறுப்பு நிற
 அங்கி அணிந்து, கழுத்தில்
 வெள்ளைக் கழுத்துப்பட்டை
 அணிந்திருப்பர்.   மதகுரு
 பாடும்போது   எல்லோரும்   சேர்ந்து   பாடுவார்கள்.
 இஸ்லாமியரும்   கத்தோலிக்கரும்   கைசூப்பி
 வணங்குவதில்லை.

மதங்கள் பல உண்டு. ஒவ்வொரு மதத்தைச்
 சேர்ந்தவர்களுக்கும் தத்தம் மதமுறையாடி தெய்வ
 வழிபாடு, திருமண வைவபவம், விசேட தினங்கள்
 ஆகியவை வித்தியாசமாக இருக்கும். ஒவ்வொருவரும்
 தன் தாய் மேல் எவ்வளவு அன்பாய் இருக்கிறார்களோ
 அதுபோலத் தமது மதத்திலும் ஆழமான அன்பு
 வைத்திருக்கிறார்கள். எல்லோரும் தத்தம் மதத்தில் அன்பு
 வைத்திருத்தல் அவசியம். ஆனால் ஏனைய மதங்களைப்
 புறக்கணிக்கவோ, பாகுபாடு காட்டுவதோ கூடாது.

-சிசாமந்தி-

Nyborg-Denmark

பொய்யும்   புரட்டும்   சொல்லும்   நேரத்திற்கு
 நன்மையைத்   தரலாம்.   உண்மையே   நிரந்தரமான
 நன்மையைத்   தரும்.

காரின் நம்பா எது?

சிறுவன் ஒருவன் சைக்கிளில் போய்க் கொண்டிருந்தான். திடீரென்ற அதி வேகமாக ஒரு கார் வந்தது. சிறுவனின் சைக்கிளில் அது மோதிவிட்டு நிற்காமல் விரைவாக அது மறைந்துவிட்டது. சிறுவனின் உடலெல்லாம் காயம், கை அசைக்க முடியவில்லை. சைக்கிள் நகங்கி விட்டது. சிறுவனால் அந்தக் காரை அடையாளம் காண முடியவில்லை. ஆனால் அந்தச் சம்பவம் நடந்த போது அதை இருவர் பார்த்தார்கள்.

அவர்கள் ஒரு கிழவியும், ஒரு கணக்கு வாத்தியாரும். கிழவியினால் நம்பரின் முதலாவது எண்ணென மட்டுமே காண முடிந்தது. அவ்வெண் ஒன்றாகும். கணக்கு வாத்தியாரின் மூன்று எதைப்பார்த்தாலும் முதலில் கூட்டிப் பெருக்கி வகுத்த பின்தான் விஷயங்களைக் கிரகிக்கும். காரின் நம்பரை அவரால் அப்படியே சொல்ல இயலவில்லை."அது ஐந்து இலக்கங்கள் கொண்ட எண். முதல் இரண்டு இலக்கங்களை பின் வரும் இலக்கங்களால் பெருக்கினால் வரும் விடையில் அதே எண்கள்தான் வரும், ஆனால் வெவ்வேறு

ஸ்தானங்களில். உதாரணம்: காரின் நம்பர் 24651 ஆக இருந்தால், 24ஜீ 651ஆல் பெருக்கினால் வரும் விடை 15624தானே? 24651ல் உள்ள அதே எண்கள்தானே 15624விலும் இருக்கின்றது! அதே போல்தான் காரிலிருந்த எண்களும் இருந்தன. ஆனால் அதில் எந்த எண்ணிலும் '0' இல்லை'.

இவ்விருவருடைய வாக்குமூலங்களைக் கொண்டு கார் நம்பரைக் கண்டு பிடித்தார் போலீஸார். உங்களால் முடிந்தால் செய்து பாருங்கள். இல்லாவிடில் பதில் இப்புத்தகத்தில் ஒளிந்திருக்கிறது! கண்டு பிடியுங்கள்!

நிலவு

வானத்தில் நிலவு தெரிகின்றது. நம் பூமிக்குத் தெரியும் நிலவு ஒன்று தான். ஆனால் வானத்தில் பல நிலவுகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு கோள்களுக்கும் நிலவுகள் இருக்கின்றன.

செவ்வாய்க் கிரகத்துக்கு இரண்டு நிலாக்கள் இருக்கின்றன. வியாளனுக்குப் பதினெண்து நிலவுகள், சனிக்கு இருபது நிலவுகள், யூரேனிஸ்க்கு பத்து நிலவுகள், நெப்டியூனுக்குப் பதினெண்டு நிலவுகள், புனுட்டோவுக்கு பூமியைப் போல ஒரு நிலவு தான்.

குருவைக் காத்த மாணவன்

மாதவன் மிகவும் எளிமையான ஆசிரியர். சிறுவிட்டில் அமைதியாக வாழ்ந்து வந்தார். தாயில்லாமல் வளர்த்த மகளைத் தூரவள்ள நகரத்தில் திருமணம் செய்து கொடுத்திருந்தார். தானுண்டு தன் தொழிலுண்டு என்று மாணவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்து வந்தார். அவர் மேல் இரக்கப்பட்ட அவ்விடத்து மக்கள் அவருக்குச் சாப்பாட்டுக்காகச் சிறிதளவு பணம் கொடுத்து வந்தார்கள். அதைச் சிக்கனமாகச் சேர்த்துச் சிறு தொகைப்பணமாகச் சேர்த்து ஆசிரியர் வைத்திருந்தார்.

தூரத்து நகரத்தில் வாழும் தன் மகளுக்கு அன்பளிப்பாக அந்தப் பணத்தைக் கொடுத்து, மகளைச் சந்தோஷப்படுத்த என்னினார். தன் வழித்துணையாகவும், பேச்சுத்துணையாகவும் கலைவாணன் என்னும் மாணவனை அழைத்துக் கொண்டு மகளைக் காணப் புறப்பட்டார். கலைவாணனும் ஆசிரியருக்கும் தனக்கும் கணவுப்பு ஏற்படாதவாறு ஆசிரியருடன் பேசியவாறே நடந்தான்.

வழியில் கூடவே வேறொரு வழிப்போக்கனும் சேர்ந்து கொண்டான். அவனைப் பார்ப்பதற்கு நல்லவனைப் போல்த் தோன்றியது. அவன் ஆசிரியரது

மகள் நகரத்திலேயே வாழுவதாகக் கூறியதும், ஆசிரியருக்கு அவன் மேல் சிறிது நம்பிக்கை ஏற்பட்டது. மாணவனான கலைவாணனுக்கு மட்டும் சந்தேகமாக இருந்தது. ஆசிரியரிடம் இருந்த பணத்தை, வழிப்போக்கனுக்குத் தெரியாமலே ஆசிரியரிடம் வாங்கி வைத்துக் கொண்டான்.

ஆசிரியர் இரவில் தங்கிய இடங்களினெல்லாம் கள்ளர் பயமுண்டோ? என்று விசாரித்தார். தனியாளான ஆசிரியர் கள்ளர்களுக்குப் பயப்படுவது கண்டு வழிப்போக்கன் அவரிடம் “ஐயா, தனி மனிதராகிய நீங்கள் ஏன் கள்ளருக்குப் பயப்படுகிற்கள்?” என்று கேட்டான். அதற்கு அவர் “ஓருநாளும் தனி வழிப் பயணம் செய்ததில்லை. ஏனோ மனம் பயம் கொள்கிறது.” என்று கூறினார். அவர் எதையோ மறைப்பது வழிப்போக்கனுக்குத் தெரிந்தது.

வழியில் ஒரு சத்திரத்தில் மூவரும் தங்கினார்கள். சத்திரத்தில் வேறொரு மனிதனுடன் வழிப்போக்கன் இரகசியம் பேசுவதைக் கலைவாணன் கண்டான். அவனுக்குச் சந்தேகமாக இருந்தது. அன்றிரவு வழிப்போக்கனும், தன் கூட்டாளியோடு சத்திரத்துக்கு வந்தான். ஆசிரியரும், கலைவாணனும் அப்போது நன்றாகத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். திடீரென அவர்கள் மீது பாய்ந்து இருவரையும் சத்தம் போட விடாமல் வாய்க்குள் துணியை அடைத்து விட்டு,

அவர்கள் கொண்டு வந்த உடைமைகளைச் சோதித்துப் பார்த்தனர். இருட்டில் இருந்த ஆசிரியர், மகனுக்காகச் சிறிது சிறிதாகச் சேர்த்து வைத்த பணம் திருடர் கைகளுக்குப் போய் விட்டதே! என்று ஆசிரியர் வெதும்பினார்.

பொழுது விடிந்தது. சத்திரத்துக்காரன் வந்து, இருவரும் கட்டுண்டு கிடப்பது கண்டு திகைத்தான். பின் இருவரையும் கட்டுக்களை அவிழ்க்க உதவி செய்தான். ஆசிரியர் சத்திரக்காரனிடம் தான் கொண்டு வந்த பணம் பறிக்கப்பட்டு விட்டதாகக் கூறி அழுதார். அப்போது கலைவானன். “வழிப்போக்கன் திருடக் கூடியவன் என்பது தனக்குத் தெரியும் என்றும், தான் பணப்பையை யாருக்கும் தெரியாது ஒளித்து வைத்ததாகவும் சொன்னான். பின் ஒளித்து வைத்திருந்த இடத்திலிருந்து பணப்பையை எடுத்துக் கொண்டு வந்து கொடுத்தான்.

ஆசிரியர் தன் மாணவனின் சமயோகித புத்தியைக் கண்டு மிகவும் மகிழ்ந்தார். அவனைத் தன்மாணவன் என்று போவோர் வருவோரிடம் சொல்லிப் பெருமை கொண்டார். பின் அவனை அழைத்துக் கொண்டு, மிகவும் உற்சாகமாகத் தன் மகளின் ஊருக்கு வழி நடக்கத் தொடங்கினார்.

எது வீரம்?

உண்மை பேச அஞ்சுதல்.
ஓழுக்கம் காக்க அஞ்சுதல்.
பண்பைப் பெற அஞ்சுதல்.
படித்துத் தேற அஞ்சுதல்.
அண்டும் துயருக் கஞ்சுதல்.
அறத்தைச் செய்ய அஞ்சுதல்.
மண்ணில் கோழையானவர்
மதிப்புக் கெட்ட செய்கையாம்!

அன்பை நீக்க அஞ்சுதல்.
அறத்தைப் போக்க அஞ்சுதல்.
துன்பம் செய்ய அஞ்சுதல்.
துவரும் நீதிக் கஞ்சுதல்.
புன்மை பேச அஞ்சிடல்.
பொருளைப் பதுக்க அஞ்சுதல்.
என்றும் பெரிய வீரின்
ஏற்றமான செய்கையாம்
-தமிழ்நபன் -

நூற்று
ஏந்தன்
நாட்டுப்போம்
இதையே
தினநூற்
நாட்டுப்போம்

தொடர்புகளுக்கு

Siruvar Amutham
Alef Str.11
50189 Elsdorf
Germany
02271/66527

NEKTAR FÜR KINDER